

TABELUL COMPARATIV
la proiectul Legii pentru modificare unor acte normative

(optimizarea mecanismelor de protecție a victimelor violenței în familie și de monitorizare electronică a agresorilor familiari)

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72-74, art. 195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:		
Articolul 320¹. Neexecutarea ordonanței de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor de protecție, inclusiv de monitorizare electronică, stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.	Articolul 320¹ din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72 - 74, art. 195), cu modificările ulterioare, va avea următorul cuprins: „Articolul 320¹. Neexecutarea ordinului de restricție de urgență sau a ordonanței de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie (1) Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor ordinului de restricție de urgență, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani. (2) Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor de protecție, inclusiv de monitorizare electronică, stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.”.	Articolul 320¹. Neexecutarea ordinului de restricție de urgență sau a ordonanței de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie (1) Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor ordinului de restricție de urgență, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani. (2) Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor de protecție, inclusiv de monitorizare electronică, stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.
Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:		
Articolul 215¹. Măsuri de protecție aplicate victimelor violenței în familie sau victimelor infracțiunilor cu caracter sexual	Articolul 215¹ din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în	Articolul 215¹. Măsuri de protecție aplicate victimelor violenței în familie sau victimelor infracțiunilor cu caracter sexual

(1) Dacă, în cadrul procesului penal, se constată că victima violenței în familie sau victimelor infracțiunilor cu caracter sexual se află în pericol de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale, inclusiv de distrugere a bunurilor sale, organul de urmărire penală sau procurorul este obligat să intervină neîntârziat pentru a asigura obținerea măsurilor de protecție. (2) Demersul de obținere a măsurilor de protecție poate fi înaintat de către organul de urmărire penală sau de către procuror și în baza cererii părții vătămate. (3) Instanța de judecată, prin încheiere, emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanță de protecție, prin care poate oferi protecție victimei și copiilor ei, aplicând bănuitalui, învinuitului, inculpatului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună ori de a sta departe de locuința victimei, indiferent de dreptul de proprietate asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând și orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) limitarea dispunerii unilaterale de bunurile comune; f) obligarea de a face un examen medical privind starea psihică și dependență de droguri/alcool și, dacă există avizul medical care confirmă dependență de droguri/alcool, de a face un tratament medical forțat de alcoolism/narcomanie;	Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr.248-251, art. 699), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: se completează cu alineatul (3²) cu următorul cuprins: „(3²) Odată cu aplicarea sau prelungirea măsurilor de protecție prevăzute la alin. (3) lit. a) – d), instanța de judecată dispune darea în consemn în resursele informaționale de stat, pentru o perioadă care nu poate depăși durata măsurii de protecție aplicate sau prelungite. Dispozițiile art. 177 alin. (2²) se aplică în mod corespunzător.”; se completează cu alineatul (3³) cu următorul cuprins: „(3³) În cadrul examinării demersului de obținere a măsurilor de protecție, instanța de judecată este obligată să verifice dacă rămânerea victimei în locuința comună nu prezintă un pericol pentru viața sau sănătatea acesteia ori a copiilor săi. În cazul în care se constată existența unui astfel de pericol, instanța poate dispune, cu acordul victimei, plasarea acesteia și/sau a copiilor săi într-un centru de asistență și protecție pentru victimele violenței în familie și pentru copiii lor.”; alineatul (5) se completează cu textul „În cazul aplicării măsurilor de protecție cu darea în consemn, copia încheierii se expediază imediat Poliției de Frontieră, în vederea instituirii consemnului aplicat în privința bănuitalui, învinuitului, inculpatului.”;	(1) Dacă, în cadrul procesului penal, se constată că victima violenței în familie sau victimelor infracțiunilor cu caracter sexual se află în pericol de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale, inclusiv de distrugere a bunurilor sale, organul de urmărire penală sau procurorul este obligat să intervină neîntârziat pentru a asigura obținerea măsurilor de protecție. (2) Demersul de obținere a măsurilor de protecție poate fi înaintat de către organul de urmărire penală sau de către procuror și în baza cererii părții vătămate. (3) Instanța de judecată, prin încheiere, emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanță de protecție, prin care poate oferi protecție victimei și copiilor ei, aplicând bănuitalui, învinuitului, inculpatului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună ori de a sta departe de locuința victimei, indiferent de dreptul de proprietate asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând și orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) limitarea dispunerii unilaterale de bunurile comune; f) obligarea de a face un examen medical privind starea psihică și dependență de droguri/alcool și, dacă există avizul medical care confirmă dependență de droguri/alcool, de a face un tratament medical forțat de alcoolism/narcomanie; g) obligarea de a finaliza un program special de tratament sau de consiliere dacă o asemenea acțiune este determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau dispariția ei;
---	--	--

g) obligarea de a finaliza un program special de tratament sau de consiliere dacă o asemenea acțiune este determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau dispariția ei;

h) interzicerea de a păstra și purta armă;

i) obligarea de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv.

(3¹) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (3) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege.

(4) Măsurile de protecție se aplică pe un termen de până la 6 luni. Termenul măsurilor de protecție poate fi prelungit de instanță la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violență în familie sau ca rezultat al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție.

(4¹) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință.

(5) Ordonanța de protecție este expediată imediat organului afacerilor interne de la locul aflării bănuțului, învinutului, inculpatului și a victimei. În cazul aplicării monitorizării electronice, ordonanța de protecție se expediază imediat și organului de probațiune de la locul aflării bănuțului, învinutului, inculpatului și a victimei.

(6) Încheierea judecătorească privind aplicarea sau prelungirea ordonanței de protecție este executorie imediat, cu drept de recurs în instanța ierarhic superioară. Contestarea încheierii judecătorești nu suspendă executarea ordonanței de protecție.

h) interzicerea de a păstra și purta armă;

i) obligarea de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv.

(3¹) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (3) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege.

(3²) Odată cu aplicarea sau prelungirea măsurilor de protecție prevăzute la alin. (3) lit. a) – d), instanța de judecată dispune darea în consemn în resursele informaționale de stat, pentru o perioadă care nu poate depăși durata măsurii de protecție aplicate sau prelungite. Dispozițiile art. 177 alin. (2²) se aplică în mod corespunzător.

(3³) În cadrul examinării demersului de obținere a măsurilor de protecție, instanța de judecată este obligată să verifice dacă rămânerea victimei în locuința comună nu prezintă un pericol pentru viața sau sănătatea acesteia ori a copiilor săi. În cazul în care se constată existența unui astfel de pericol, instanța poate dispune, cu acordul victimei, plasarea acesteia și/sau a copiilor săi într-un centru de asistență și protecție pentru victimele violenței în familie și pentru copiii lor.

(4) Măsurile de protecție se aplică pe un termen de până la 6 luni. Termenul măsurilor de protecție poate fi prelungit de instanță la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violență în familie sau ca rezultat al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție.

(4¹) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință.

(5) Ordonanța de protecție este expediată imediat organului afacerilor interne de la locul aflării bănuțului, învinutului, inculpatului și a victimei. În cazul aplicării monitorizării electronice, ordonanța de protecție se expediază imediat și organului de probațiune de la locul

		aflării bănuțului, învinuțului, inculpatului și a victimei. În cazul aplicării măsurilor de protecție cu darea în consemn, copia încheierii se expediază imediat Poliției de Frontieră, în vederea instituirii consemnului aplicat în privința bănuțului, învinuțului, inculpatului. (6) Încheierea judecătorească privind aplicarea sau prelungirea ordonanței de protecție este executorie imediat, cu drept de recurs în instanța ierarhic superioară. Contestarea încheierii judecătorești nu suspendă executarea ordonanței de protecție.
Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr. 142-148, art. 277), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:		
Articolul 278⁷. Emiterea ordonanței de protecție (1) Instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (2) În cazul admiterii cererii, instanța emite o ordonanță de protecție, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună sau de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;	Articolul 278⁷ din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr. 142-148, art. 277), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: alineatul (2¹), după textul „cu monitorizare electronică” se introduce textul „și cu darea în consemn”; se completează cu alineatul (2⁴) cu următorul cuprins: „(2⁴) În cadrul examinării cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, instanța de judecată este obligată să verifice dacă rămânerea victimei în locuința comună nu prezintă un pericol pentru viața sau sănătatea acesteia ori a copiilor săi. În cazul în care se constată existența unui astfel de pericol, instanța poate dispune, cu acordul victimei, plasarea acesteia și/sau a copiilor săi într-un centru de asistență și protecție pentru victimele violenței în familie și pentru copiii lor.”; alineatul (4) se completează cu textul „În cazul aplicării măsurilor de protecție cu darea în consemn, instanța de judecată expediază imediat Poliției de	Articolul 278⁷. Emiterea ordonanței de protecție (1) Instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (2) În cazul admiterii cererii, instanța emite o ordonanță de protecție, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună sau de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acțiune este

e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acțiune este determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; h) - <i>abrogată</i>; i) interzicerea de a păstra și a purta armă; j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv. (2¹) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. (2²) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință. (2³) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. b)–d), f), i) și j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violență împotriva femeilor. (3) Măsurile de protecție se aplică pe un termen de până la 6 luni. (3¹) Instanța de judecată îi explică victimei modul de accesare a serviciilor destinate victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței în familie și îi oferă informația privind datele de contact ale serviciilor respective. (4) Instanța remite de îndată ordonanța de protecție poliției, organului de probațiune și altor instituții sau persoane care, conform legii, sunt responsabile de	Frontieră copia încheierii, în vederea instituirii consemnului aplicat în privința agresorului.”; se completează cu alineatul (4¹) cu următorul cuprins: „(4¹) Termenul consemnului este indicat în încheiere și nu poate depăși durata măsurii de protecție. Consemnul încetează la expirarea termenului stabilit, în cazul în care măsura de protecție nu a fost prelungită, precum și în cazul revocării acesteia în condițiile prevăzute de lege.”.	determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; h) - <i>abrogată</i>; i) interzicerea de a păstra și a purta armă; j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv. (2¹) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică și cu darea în consemn, în modul prevăzut de lege. (2²) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință. (2³) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. b)–d), f), i) și j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violență împotriva femeilor. (2⁴) În cadrul examinării cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, instanța de judecată este obligată să verifice dacă rămânerea victimei în locuința comună nu prezintă un pericol pentru viața sau sănătatea acesteia ori a copiilor săi. În cazul în care se constată existența unui astfel de pericol, instanța poate dispune, cu acordul victimei, plasarea acesteia și/sau a copiilor săi într-un centru de asistență și protecție pentru victimele violenței în familie și pentru copiii lor. (3) Măsurile de protecție se aplică pe un termen de până la 6 luni. (3¹) Instanța de judecată îi explică victimei modul de accesare a serviciilor destinate victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței în familie și îi oferă informația privind datele de contact ale serviciilor respective. (4) Instanța remite de îndată ordonanța de protecție poliției, organului de probațiune și altor instituții sau persoane care, conform legii, sunt responsabile de
---	--	--

implementarea măsurilor de protecție spre executare imediată. (5) Ordonanța de protecție se execută în conformitate cu legislația în vigoare.		implementarea măsurilor de protecție spre executare imediată. În cazul aplicării măsurilor de protecție cu darea în consemn, instanța de judecată expediază imediat Poliției de Frontieră copia încheierii, în vederea instituirii consemnului aplicat în privința agresorului. (4¹) Termenul consemnului este indicat în încheiere și nu poate depăși durata măsurii de protecție. Consemnul încetează la expirarea termenului stabilit, în cazul în care măsura de protecție nu a fost prelungită, precum și în cazul revocării acesteia în condițiile prevăzute de lege. (5) Ordonanța de protecție se execută în conformitate cu legislația în vigoare.
Legea nr. 45/2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 55-56, art. 178), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:		
Articolul 7. Autoritățile și instituțiile abilitate cu funcții de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie (1) Autoritățile și instituțiile abilitate cu funcții de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie sunt: a) autoritățile administrației publice centrale de specialitate (Agenția Națională de Prevenire și Combatere a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției); a¹) agențiile teritoriale de asistență socială; b) autoritățile de specialitate ale administrației publice locale de nivelul al doilea și structurile desconcentrate: – structurile teritoriale de asistență socială, structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia; - direcțiile generale de învățământ, tineret și sport;	Articolul 7 alineatul (1) litera b) se completează cu textul „– Poliția de Frontieră;”;	Articolul 7. Autoritățile și instituțiile abilitate cu funcții de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie (1) Autoritățile și instituțiile abilitate cu funcții de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie sunt: a) autoritățile administrației publice centrale de specialitate (Agenția Națională de Prevenire și Combatere a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției); a¹) agențiile teritoriale de asistență socială; b) autoritățile de specialitate ale administrației publice locale de nivelul al doilea și structurile desconcentrate: – structurile teritoriale de asistență socială, structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia; - direcțiile generale de învățământ, tineret și sport; - organele ocrotirii sănătății; - subdiviziunile teritoriale ale poliției;

- organele ocrotirii sănătății; - subdiviziunile teritoriale ale poliției; c) administrația publică locală de nivelul întâi; d) centrele/serviciile de asistență și protecție a victimelor violenței în familie și a copiilor lor și centrele/serviciile de asistență și consiliere pentru agresorii familiari; e) alte organizații cu activități specializate în domeniu. [...]		- Poliția de Frontieră; c) administrația publică locală de nivelul întâi; d) centrele/serviciile de asistență și protecție a victimelor violenței în familie și a copiilor lor și centrele/serviciile de asistență și consiliere pentru agresorii familiari; e) alte organizații cu activități specializate în domeniu. [...]
Articolul 8. Competențele autorităților administrației publice centrale și locale (1) Organele centrale de specialitate ale statului (Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției), în limitele competenței lor: a) asigură elaborarea și promovarea politicii de consolidare a familiei, de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie, de acordare a protecției și asistenței victimelor și agresorilor; b) coordonează activitatea în domeniu a structurilor descentralizate/ desconcentrate; c) asigură accesul la informare a persoanelor privind mecanismul, măsurile de prevenire și combatere a actelor de violență împotriva femeilor și violență în familie și contribuie la actualizarea paginii web oficiale privind violența împotriva femeilor și violența în familie prin transferarea informațiilor cu caracter general privind activitățile desfășurate și proiectele implementate, precum și a datelor statistice colectate în baza unor indicatori unici pentru toate autoritățile, care sunt incluși în programele lucrărilor statistice aprobate de către Guvern; d) colectează sistematic date statistice pe domeniu dezagregate pe sexe, oferă suport în realizarea	Articolul 8 se completează cu alineatul (6¹) cu următorul cuprins: „(6¹) Poliția de Frontieră: a) înregistrează în resursele informaționale de stat consemnul instituit față agresorul în privința căruia a fost emisă o ordonanță de protecție; b) informează imediat organul de poliție și organul de probațiune despre intrarea în Republica Moldova a agresorului în privința căruia a fost emis o ordonanță de protecție.”	Articolul 8. Competențele autorităților administrației publice centrale și locale (1) Organele centrale de specialitate ale statului (Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției), în limitele competenței lor: a) asigură elaborarea și promovarea politicii de consolidare a familiei, de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie, de acordare a protecției și asistenței victimelor și agresorilor; b) coordonează activitatea în domeniu a structurilor descentralizate/ desconcentrate; c) asigură accesul la informare a persoanelor privind mecanismul, măsurile de prevenire și combatere a actelor de violență împotriva femeilor și violență în familie și contribuie la actualizarea paginii web oficiale privind violența împotriva femeilor și violența în familie prin transferarea informațiilor cu caracter general privind activitățile desfășurate și proiectele implementate, precum și a datelor statistice colectate în baza unor indicatori unici pentru toate autoritățile, care sunt incluși în programele lucrărilor statistice aprobate de către Guvern; d) colectează sistematic date statistice pe domeniu dezagregate pe sexe, oferă suport în realizarea cercetărilor privind fenomenul de violență împotriva femeilor și de violență în familie;

cercetărilor privind fenomenul de violență împotriva femeilor și de violență în familie; e) consolidează capacitățile resurselor umane din domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor și violenței în familie, asigură pregătirea și perfecționarea lor continuă; f) cooperează cu organizații necomerciale, cu persoane fizice și juridice implicate în activități de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie; g) informează semestrial și anual Agenția Națională de Prevenire și Combateră a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie despre activitatea realizată în domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, corespunzător misiunii și domeniului lor de specialitate, precum și la solicitare – în cazul organizării dezbaterilor în cadrul Consiliului Național Coordonator. [...] (5) Instituțiile medicale de toate tipurile și nivelurile: a) organizează campanii de informare; b) notifică poliția și autoritatea tutelară, prin intermediul cadrelor medicale, privind cazurile de violență împotriva femeilor și de violență în familie; c) asigură consiliere și asistență medicală victimelor; c¹) soluționează, în limitele competenței, cererea victimei de examinare medico-legală a gravității vătămării integrității corporale sau a sănătății; d) inițiază și realizează programe și servicii adresate agresorilor; asigură realizarea programelor de dezalcoolizare, dezintoxicare, de tratament psihoterapeutic, după caz, cu suportul cheltuielilor din mijloacele abuzatorului sau, după caz, din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală;		e) consolidează capacitățile resurselor umane din domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor și violenței în familie, asigură pregătirea și perfecționarea lor continuă; f) cooperează cu organizații necomerciale, cu persoane fizice și juridice implicate în activități de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie; g) informează semestrial și anual Agenția Națională de Prevenire și Combateră a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie despre activitatea realizată în domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, corespunzător misiunii și domeniului lor de specialitate, precum și la solicitare – în cazul organizării dezbaterilor în cadrul Consiliului Național Coordonator. [...] (5) Instituțiile medicale de toate tipurile și nivelurile: a) organizează campanii de informare; b) notifică poliția și autoritatea tutelară, prin intermediul cadrelor medicale, privind cazurile de violență împotriva femeilor și de violență în familie; c) asigură consiliere și asistență medicală victimelor; c¹) soluționează, în limitele competenței, cererea victimei de examinare medico-legală a gravității vătămării integrității corporale sau a sănătății; d) inițiază și realizează programe și servicii adresate agresorilor; asigură realizarea programelor de dezalcoolizare, dezintoxicare, de tratament psihoterapeutic, după caz, cu suportul cheltuielilor din mijloacele abuzatorului sau, după caz, din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală; e) inițiază parteneriate durabile cu toate programele care vizează sănătatea mamei și a copilului; f) încheie contracte de prestare a serviciilor medicale cu centrele/serviciile de reabilitare a victimelor și agresorilor. (6) Organele de poliție, la nivel de structură specializată:
---	--	---

e) inițiază parteneriate durabile cu toate programele care vizează sănătatea mamei și a copilului; f) încheie contracte de prestare a serviciilor medicale cu centrele/serviciile de reabilitare a victimelor și agresorilor. (6) Organele de poliție, la nivel de structură specializată: a) identifică, înregistrează și raportează cazurile de violență împotriva femeilor și de violență în familie; b) asigură evidența nominală a agresorilor; c) sesizează autoritatea tutelară locală despre fiecare caz de violență în familie cu implicarea copilului victimă/martor; d) examinează cererile și sesizările parvenite din partea cetățenilor, instituțiilor medicale, centrelor medico-legale și a altor instituții referitor la conflicte familiale, la acte de violență, la amenințări cu moartea sau la existența unui pericol iminent de realizare a lor; [...]		a) identifică, înregistrează și raportează cazurile de violență împotriva femeilor și de violență în familie; b) asigură evidența nominală a agresorilor; c) sesizează autoritatea tutelară locală despre fiecare caz de violență în familie cu implicarea copilului victimă/martor; d) examinează cererile și sesizările parvenite din partea cetățenilor, instituțiilor medicale, centrelor medico-legale și a altor instituții referitor la conflicte familiale, la acte de violență, la amenințări cu moartea sau la existența unui pericol iminent de realizare a lor; [...] (6¹) Poliția de Frontieră: a) înregistrează în resursele informaționale de stat consemnul instituit față agresorul în privința căruia a fost emisă o ordonanță de protecție; b) informează imediat organul de poliție și organul de probațiune despre intrarea în Republica Moldova a agresorului în privința căruia a fost emis o ordonanță de protecție. [...]
Articolul 11. Dreptul la protecție al victimei (1) Victimei i se garantează apărarea drepturilor și intereselor legitime. (2) Persoanele cu funcție de răspundere, alte persoane care cunosc existența unui pericol pentru viața și sănătatea unei potențiale victime trebuie să comunice acest fapt autorităților abilitate cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie și împotriva femeilor și violenței în familie. (2¹) Victima are dreptul la asistență pentru recuperare fizică, psihologică și socială prin acțiuni speciale medicale, psihologice, juridice și sociale. Acordarea serviciilor de protecție și asistență nu este condiționată de dorința victimei de a face declarații și a participa la procese de urmărire în justiție a agresorului. Dreptul la viața privată și	4. Articolul 11 se completează cu alineatele (3¹) și (3²) cu următorul cuprins: „(3¹) Victima este informată imediat despre pierderea semnalului de monitorizare, deteriorarea sau pierderea dispozitivului electronic ori despre orice altă situație care poate prezenta un risc pentru securitatea acesteia. Informarea se efectuează de către organul de probațiune, care, după caz, în cooperare cu organul de poliție, întreprinde de îndată măsurile necesare pentru asigurarea protecției victimei. (3²) Victima este informată imediat de către organul de probațiune despre traversarea de către agresor a frontierei de stat, atât în direcția ieșirii din Republica Moldova cât și a intrării în Republica Moldova.”	Articolul 11. Dreptul la protecție al victimei (1) Victimei i se garantează apărarea drepturilor și intereselor legitime. (2) Persoanele cu funcție de răspundere, alte persoane care cunosc existența unui pericol pentru viața și sănătatea unei potențiale victime trebuie să comunice acest fapt autorităților abilitate cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie și împotriva femeilor și violenței în familie. (2¹) Victima are dreptul la asistență pentru recuperare fizică, psihologică și socială prin acțiuni speciale medicale, psihologice, juridice și sociale. Acordarea serviciilor de protecție și asistență nu este condiționată de dorința victimei de a face declarații și a participa la procese de urmărire în justiție a agresorului. Dreptul la viața privată și confidențialitatea informației privind victima sînt garantate.

confidențialitatea informației privind victima sînt garantate.

(3) Autoritățile abilitate cu funcții de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie sunt obligate să reacționeze prompt la orice sesizare și să informeze victimele: despre drepturile lor; despre autoritățile și instituțiile cu funcții de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie; despre tipul serviciilor și organizațiile la care se pot adresa după asistență; despre asistența disponibilă pentru ele; despre locul și modalitățile în care pot depune o sesizare; despre procedura ce urmează după depunerea sesizării și rolul lor după procedurile respective; despre modalitatea obținerii protecției; despre măsura și condițiile în care au acces la consultanță sau asistență juridică; despre faptul dacă există ori nu vreun pericol pentru viața sau sănătatea lor în cazul eliberării unei persoane reținute sau condamnate; despre faptul anulării ordonanței de protecție.

(4) Victima violenței împotriva femeilor și/sau a violenței în familie are dreptul să ceară agresorului repararea, în condițiile legii, a prejudiciului material și moral cauzat prin actele de violență, iar statului – repararea prejudiciului material și moral ca urmare a neasigurării asistenței și protecției adecvate.

(4¹) Victima violenței împotriva femeilor și/sau a violenței în familie căreia i s-a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății beneficiază de o compensație financiară din partea statului pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune, în condițiile stabilite de legislație.

(5) Victima are dreptul la asistență juridică primară și calificată gratuită conform legislației cu privire la asistența juridică garantată de stat.

(6) Victimei i se acordă asistență medicală de instituțiile medico-sanitare în conformitate cu Legea

(3) Autoritățile abilitate cu funcții de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie sunt obligate să reacționeze prompt la orice sesizare și să informeze victimele: despre drepturile lor; despre autoritățile și instituțiile cu funcții de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie; despre tipul serviciilor și organizațiile la care se pot adresa după asistență; despre asistența disponibilă pentru ele; despre locul și modalitățile în care pot depune o sesizare; despre procedura ce urmează după depunerea sesizării și rolul lor după procedurile respective; despre modalitatea obținerii protecției; despre măsura și condițiile în care au acces la consultanță sau asistență juridică; despre faptul dacă există ori nu vreun pericol pentru viața sau sănătatea lor în cazul eliberării unei persoane reținute sau condamnate; despre faptul anulării ordonanței de protecție.

(3¹) Victima este informată imediat despre pierderea semnalului de monitorizare, deteriorarea sau pierderea dispozitivului electronic ori despre orice altă situație care poate prezenta un risc pentru securitatea acesteia. Informarea se efectuează de către organul de probațiune, care, după caz, în cooperare cu organul de poliție, întreprinde de îndată măsurile necesare pentru asigurarea protecției victimei.

(3²) Victima este informată imediat de către organul de probațiune despre traversarea de către agresor a frontierei de stat, atât în direcția ieșirii din Republica Moldova cât și a intrării în Republica Moldova.

(4) Victima violenței împotriva femeilor și/sau a violenței în familie are dreptul să ceară agresorului repararea, în condițiile legii, a prejudiciului material și moral cauzat prin actele de violență, iar statului – repararea prejudiciului material și moral ca urmare a neasigurării asistenței și protecției adecvate.

(4¹) Victima violenței împotriva femeilor și/sau a violenței în familie căreia i s-a cauzat vătămarea gravă a

cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală. Examinarea corporală a victimei și perfectarea actelor de constatare medico-legală a gravității vătămării integrității corporale sau a sănătății se efectuează gratuit în cazurile prevăzute de lege. (7) Viața privată și identitatea victimei sînt protejate. Înregistrarea, păstrarea și utilizarea datelor cu caracter personal privind victima se efectuează în conformitate cu prevederile Legii cu privire la protecția datelor cu caracter personal.		integrității corporale sau a sănătății beneficiază de o compensație financiară din partea statului pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune, în condițiile stabilite de legislație. (5) Victima are dreptul la asistență juridică primară și calificată gratuită conform legislației cu privire la asistența juridică garantată de stat. (6) Victimei i se acordă asistență medicală de instituțiile medico-sanitare în conformitate cu Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală. Examinarea corporală a victimei și perfectarea actelor de constatare medico-legală a gravității vătămării integrității corporale sau a sănătății se efectuează gratuit în cazurile prevăzute de lege. (7) Viața privată și identitatea victimei sînt protejate. Înregistrarea, păstrarea și utilizarea datelor cu caracter personal privind victima se efectuează în conformitate cu prevederile Legii cu privire la protecția datelor cu caracter personal.
Legea nr. 8/2008 cu privire la probațiune (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2015, nr. 361-369, art. 675), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:		
Articolul 4. Drepturile și obligațiile subiecților probațiunii (1) Subiecții probațiunii au dreptul: a) să solicite și să primească informații despre condițiile supravegherii; b) să solicite și să primească informații despre asistență și consiliere; c) să solicite și să primească explicații referitoare la drepturile lor; d) să participe la diverse programe desfășurate de organele de probațiune, de alte autorități publice, de asociațiile obștești naționale și de organizațiile internaționale. (2) Subiecții probațiunii sînt obligați: a) să respecte obligațiile și restricțiile stabilite de instanța de judecată și de legislație; b) să îndeplinească cerințele legitime ale personalului organelor de probațiune;	Articolul 4 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins: „(4) Suplimentar obligațiilor prevăzute la alin. (2), subiecții probațiunii prevăzuți la art. 3 lit. g) depun, în prealabil, la organul de probațiune o declarație scrisă privind intenția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova, în care indică în mod obligatoriu punctul de trecere a frontierei de stat și data preconizată a ieșirii.”.	Articolul 4. Drepturile și obligațiile subiecților probațiunii (1) Subiecții probațiunii au dreptul: a) să solicite și să primească informații despre condițiile supravegherii; b) să solicite și să primească informații despre asistență și consiliere; c) să solicite și să primească explicații referitoare la drepturile lor; d) să participe la diverse programe desfășurate de organele de probațiune, de alte autorități publice, de asociațiile obștești naționale și de organizațiile internaționale. (2) Subiecții probațiunii sînt obligați: a) să respecte obligațiile și restricțiile stabilite de instanța de judecată și de legislație; b) să îndeplinească cerințele legitime ale personalului organelor de probațiune;

c) să prezinte informații veridice la solicitarea personalului organelor de probațiune; d) să participe la programe probaționale și de alt gen, dacă acestea au fost aplicate; e) să utilizeze asistența postpenitenciară conform destinației. (3) În cazul în care persoanele eliberate din locurile de detenție solicită susținere în adaptarea socială, consilierul de probațiune va încheia un acord în scris cu acestea. Modelul acordului se stabilește de către ministrul justiției.		c) să prezinte informații veridice la solicitarea personalului organelor de probațiune; d) să participe la programe probaționale și de alt gen, dacă acestea au fost aplicate; e) să utilizeze asistența postpenitenciară conform destinației. (3) În cazul în care persoanele eliberate din locurile de detenție solicită susținere în adaptarea socială, consilierul de probațiune va încheia un acord în scris cu acestea. Modelul acordului se stabilește de către ministrul justiției. (4) Suplimentar obligațiilor prevăzute la alin. (2), subiecții probațiunii prevăzuți la art. 3 lit. g) depun, în prealabil, la organul de probațiune o declarație scrisă privind intenția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova, în care indică în mod obligatoriu punctul de trecere a frontierei de stat și data preconizată a ieșirii.
Articolul 16. Funcțiile principale ale organului de probațiune Organul de probațiune are următoarele funcții: a) prezentarea de referate presentințiale de evaluare psihosocială a personalității; b) aplicarea programelor de corecție a comportamentului social; c) coordonarea executării unor anumite categorii de pedepse; d) exercitarea controlului asupra persoanelor condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, a persoanelor eliberate condiționat de pedeapsă penală înainte de termen, a persoanelor condamnate cu amânarea executării pedepsei, a persoanelor eliberate de răspundere penală; e) exercitarea controlului asupra aplicării măsurilor de constrângere cu caracter educativ; f) acordarea de asistență și de consiliere postpenitenciară; g) coordonarea activității reprezentanților altor autorități publice centrale și autorităților publice	Articolul 16 se completează cu litera j) cu următorul cuprins: „j) cooperează cu Poliția de Frontieră în vederea asigurării monitorizării electronice a agresorilor familiari și a schimbului de informații necesare în acest scop.”.	Articolul 16. Funcțiile principale ale organului de probațiune Organul de probațiune are următoarele funcții: a) prezentarea de referate presentințiale de evaluare psihosocială a personalității; b) aplicarea programelor de corecție a comportamentului social; c) coordonarea executării unor anumite categorii de pedepse; d) exercitarea controlului asupra persoanelor condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, a persoanelor eliberate condiționat de pedeapsă penală înainte de termen, a persoanelor condamnate cu amânarea executării pedepsei, a persoanelor eliberate de răspundere penală; e) exercitarea controlului asupra aplicării măsurilor de constrângere cu caracter educativ; f) acordarea de asistență și de consiliere postpenitenciară; g) coordonarea activității reprezentanților altor autorități publice centrale și autorităților publice locale, organizațiilor neguvernamentale a căror activitate are legătură directă sau tangențială cu probațiunea;

locale, organizațiilor neguvernamentale a căror activitate are legătură directă sau tangențială cu probațiunea; h) implementarea programelor de corecție socială a subiecților probațiunii; i) colaborarea cu penitenciarele în partea pregătirii persoanelor pentru liberare din locurile de detenție.		h) implementarea programelor de corecție socială a subiecților probațiunii; i) colaborarea cu penitenciarele în partea pregătirii persoanelor pentru liberare din locurile de detenție. j) cooperează cu Poliția de Frontieră în vederea asigurării monitorizării electronice a agresorilor familiali și a schimbului de informații necesare în acest scop.
Articolul 23. Competența consilierului de probațiune Consilierul de probațiune are următoarele atribuții: a) ține evidența subiecților probațiunii; b) exercită evaluarea psihosocială a personalității subiectului probațiunii; c) exercită supravegherea subiecților probațiunii; d) acordă asistență și consiliere subiecților probațiunii; e) monitorizează executarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ; f) întocmește referate prezentințiale de evaluare psihosocială a personalității la solicitarea instituțiilor competente; g) asigură executarea pedepsei penale și contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, precum și a pedepsei sau a sancțiunii cu privarea de dreptul de a ocupa o anumită funcție sau de a exercita o anumită activitate; h) implementează programe probaționale; i) încheie acorduri cu subiecții probațiunii pentru acordarea asistenței postpenitenciare; j) acordă asistență postpenitenciară; k) conlucrează cu autoritățile publice și cu asociațiile obștești în domeniul probațiunii; l) participă la ședințele de judecată; m) prezintă date statistice; n) întocmește rapoarte despre activitatea sa; o) evaluează activitatea de probațiune;	Articolul 23 se completează cu litera k¹) – k³) cu următorul cuprins: „k¹) informează imediat Poliția de Frontieră despre subiecții prevăzuți la art. 3 lit. g) care au depus declarația privind intenția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova; k²) se prezintă, la solicitarea Poliției de Frontieră, la punctul de trecere a frontierei de stat corespunzător, în vederea demontării echipamentului de monitorizare electronică de la agresorul care părăsește teritoriul Republicii Moldova și a montării și activării echipamentului asupra agresorului care intră pe teritoriul Republicii Moldova; k³) informează imediat victima violenței în familie despre pierderea semnalului de monitorizare, deteriorarea sau pierderea dispozitivului electronic ori despre orice altă situație care poate prezenta un risc pentru securitatea acesteia, precum și despre ieșirea sau intrarea agresorului din/în Republica Moldova;”.	Articolul 23. Competența consilierului de probațiune Consilierul de probațiune are următoarele atribuții: a) ține evidența subiecților probațiunii; b) exercită evaluarea psihosocială a personalității subiectului probațiunii; c) exercită supravegherea subiecților probațiunii; d) acordă asistență și consiliere subiecților probațiunii; e) monitorizează executarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ; f) întocmește referate prezentințiale de evaluare psihosocială a personalității la solicitarea instituțiilor competente; g) asigură executarea pedepsei penale și contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, precum și a pedepsei sau a sancțiunii cu privarea de dreptul de a ocupa o anumită funcție sau de a exercita o anumită activitate; h) implementează programe probaționale; i) încheie acorduri cu subiecții probațiunii pentru acordarea asistenței postpenitenciare; j) acordă asistență postpenitenciară; k) conlucrează cu autoritățile publice și cu asociațiile obștești în domeniul probațiunii; k¹) informează imediat Poliția de Frontieră despre subiecții prevăzuți la art. 3 lit. g) care au depus declarația privind intenția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova;

p) înaintează propuneri în vederea dezvoltării activității de probațiune; q) păstrează confidențialitatea datelor de care a luat cunoștință în executarea obligațiilor de serviciu, chiar și după încetarea activității de probațiune, cu excepția cazurilor prevăzute de lege; r) respectă normele de conduită în conformitate cu Codul de etică al consilierului de probațiune.		k²) se prezintă, la solicitarea Poliției de Frontieră, la punctul de trecere a frontierei de stat corespunzător, în vederea demontării echipamentului de monitorizare electronică de la agresorul care părăsește teritoriul Republicii Moldova și a montării și activării echipamentului asupra agresorului care intră pe teritoriul Republicii Moldova; k³) informează imediat victima violenței în familie despre pierderea semnalului de monitorizare, deteriorarea sau pierderea dispozitivului electronic ori despre orice altă situație care poate prezenta un risc pentru securitatea acesteia, precum și despre ieșirea sau intrarea agresorului din/în Republica Moldova; l) participă la ședințele de judecată; m) prezintă date statistice; n) întocmește rapoarte despre activitatea sa; o) evaluează activitatea de probațiune; p) înaintează propuneri în vederea dezvoltării activității de probațiune; q) păstrează confidențialitatea datelor de care a luat cunoștință în executarea obligațiilor de serviciu, chiar și după încetarea activității de probațiune, cu excepția cazurilor prevăzute de lege; r) respectă normele de conduită în conformitate cu Codul de etică al consilierului de probațiune.
Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr. 441-451, art. 879), cu modificările ulterioare,		
Articolul 318¹. Neexecutarea ordinului de restricție de urgență Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile.	Articolul 318¹ din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr. 441-451, art. 879), cu modificările ulterioare, după textul „ordinului de restricție de urgență” se introduce textul „, dacă fapta nu constituie infracțiune”.	Articolul 318¹. Neexecutarea ordinului de restricție de urgență Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență, dacă fapta nu constituie infracțiune se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile.

Legea nr. 283/2011 cu privire la Poliția de Frontieră

(publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 76-80, art. 245) cu modificările ulterioare

Articolul 6. Atribuțiile Poliției de Frontieră

(1) În domeniul supravegherii și controlului trecerii frontierei de stat, Poliția de Frontieră:

a) asigură neadmiterea schimbării ilegale a frontierei de stat în teren, precum și asigură securitatea frontalieră;

b) asigură menținerea regimului frontierei de stat, a regimului zonei de frontieră, precum și a regimului și ordinii publice în punctele de trecere a frontierei de stat rutiere, aeriene, fluviale, portuare și feroviare;

b¹) asigură securitatea publică și securitatea aeronautică în conformitate cu Legea nr.192/2019 privind securitatea aeronautică;

c) efectuează, în colaborare cu alte autorități ale administrației publice, în modul stabilit de legislație, controlul frontierei și autorizează trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către persoane și mijloace de transport;

d) asigură evidența, inclusiv automatizată, a persoanelor și mijloacelor de transport care au traversat frontiera de stat;

e) nu permite intrarea în și ieșirea din Republica Moldova a persoanelor și a mijloacelor de transport cărora, conform legislației, le este interzisă intrarea în Republica Moldova, care nu întrunesc condițiile de intrare în Republica Moldova sau care temporar sunt limitate în dreptul de a ieși din Republica Moldova;

f) participă, în modul stabilit, la asigurarea ordinii de drept internaționale la frontieră, la încheierea tratatelor în probleme de frontieră, precum și la activitatea reprezentativă de frontieră;

g) participă, în limitele competenței, la implementarea Regulamentului sanitar internațional;

Articolul 6 alineatul (1) din Legea nr. 283/2011 cu privire la Poliția de Frontieră (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 76-80, art. 245) cu modificările ulterioare, se completează cu litera i) cu următorul cuprins:

„i) informează imediat organul de probațiune despre prezentarea la punctul de trecere a frontierei de stat a persoanei în privința căreia prin încheierea instanței de judecată prin care au fost aplicate măsurile de protecție, a fost dispusă darea în consemn și monitorizarea electronică, în vederea întreprinderii măsurilor necesare prevăzute de Legea nr. 8/2008 cu privire la probațiune;”.

Articolul 6. Atribuțiile Poliției de Frontieră

(1) În domeniul supravegherii și controlului trecerii frontierei de stat, Poliția de Frontieră:

a) asigură neadmiterea schimbării ilegale a frontierei de stat în teren, precum și asigură securitatea frontalieră;

b) asigură menținerea regimului frontierei de stat, a regimului zonei de frontieră, precum și a regimului și ordinii publice în punctele de trecere a frontierei de stat rutiere, aeriene, fluviale, portuare și feroviare;

b¹) asigură securitatea publică și securitatea aeronautică în conformitate cu Legea nr.192/2019 privind securitatea aeronautică;

c) efectuează, în colaborare cu alte autorități ale administrației publice, în modul stabilit de legislație, controlul frontierei și autorizează trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către persoane și mijloace de transport;

d) asigură evidența, inclusiv automatizată, a persoanelor și mijloacelor de transport care au traversat frontiera de stat;

e) nu permite intrarea în și ieșirea din Republica Moldova a persoanelor și a mijloacelor de transport cărora, conform legislației, le este interzisă intrarea în Republica Moldova, care nu întrunesc condițiile de intrare în Republica Moldova sau care temporar sunt limitate în dreptul de a ieși din Republica Moldova;

f) participă, în modul stabilit, la asigurarea ordinii de drept internaționale la frontieră, la încheierea tratatelor în probleme de frontieră, precum și la activitatea reprezentativă de frontieră;

g) participă, în limitele competenței, la implementarea Regulamentului sanitar internațional;

h) eliberează vize, în cazuri de excepție, la punctele de trecere a frontierei de stat în conformitate cu legislația.

i) informează imediat organul de probațiune despre prezentarea la punctul de trecere a frontierei de stat a

h) eliberează vize, în cazuri de excepție, la punctele de trecere a frontierei de stat în conformitate cu legislația. [...]		persoanei în privința căreia prin încheierea instanței de judecată prin care au fost aplicate măsurile de protecție, a fost dispusă darea în consemn și monitorizarea electronică, în vederea întreprinderii măsurilor necesare prevăzute de Legea nr. 8/2008 cu privire la probațiune; [...]
Legea nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2024, nr. 93-95, art. 139), cu modificările ulterioare		
-----	Legea nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2024, nr. 93-95, art. 139), cu modificările ulterioare, se completează cu articolul 29¹ cu următorul cuprins: „Articolul 29¹. Trecerea frontierei de stat de către persoanele monitorizate electronic (1) Dacă, în cadrul efectuării controlului trecerii frontierei de stat pe direcția de ieșire, polițiștii de frontieră constată că în privința persoanei sunt instituite consemn și monitorizare electronică în calitate de măsuri de protecție, informează imediat organul de probațiune despre acest fapt. Persoanelor respective li se autorizează trecerea frontierei de stat după demontarea echipamentului de monitorizare electronică de către organul de probațiune în condițiile stabilite de legislație. (2) Dacă, în cadrul efectuării controlului trecerii frontierei de stat pe direcția de intrare, polițiștii de frontieră constată că în privința persoanei este instituit consemnul în calitate de măsură de protecție, informează imediat organul de probațiune despre prezentarea persoanei la punctul de trecere a frontierei de stat. Persoanelor respective li se autorizează trecerea frontierei de stat după montarea și activarea echipamentului de	Articolul 29¹. Trecerea frontierei de stat de către persoanele monitorizate electronic (1) Dacă, în cadrul efectuării controlului trecerii frontierei de stat pe direcția de ieșire, polițiștii de frontieră constată că în privința persoanei sunt instituite consemn și monitorizare electronică în calitate de măsuri de protecție, informează imediat organul de probațiune despre acest fapt. Persoanelor respective li se autorizează trecerea frontierei de stat după demontarea echipamentului de monitorizare electronică de către organul de probațiune în condițiile stabilite de legislație. (2) Dacă, în cadrul efectuării controlului trecerii frontierei de stat pe direcția de intrare, polițiștii de frontieră constată că în privința persoanei este instituit consemnul în calitate de măsură de protecție, informează imediat organul de probațiune despre prezentarea persoanei la punctul de trecere a frontierei de stat. Persoanelor respective li se autorizează trecerea frontierei de stat după montarea și activarea echipamentului de monitorizare electronică de către organul de probațiune în condițiile stabilite de legislație.

	monitorizare electronică de către organul de probațiune în condițiile stabilite de legislație.”.	
--	--	--